

AKCE
DOBROVOLNÍKŮ

ODVAHA
A ŠÍLENSTVÍ

VZPOMÍNKA
NA COVID

STUDENT REFUGEE

PŘES
OBRAZOVKU

OBĚMA NOHAMA
VE VIRTUÁLNÍ ŠKOLE

OBSAH

ROUŠKA

str. 9

HLAVNÍ TÉMA

PŘES
OBRAZOVKU

Education in Corona Times
str. 14 - 18

Vzpomínka na COVID str. 6 - 8

VLADĚNA FLORIÁNOVÁ

Interview
na str. 20 - 22

ÚSMĚVY V LDN

str. 10 - 11

ADAPTAČNÍ KURZ

str. 18 - 19

EPIDEMIE
MINULOSTI

str. 12

ODVAHA
A ŠÍLENSTVÍ

str. 23

Adaptační kurz

Ve škole jsme se příliš zadaptovat nestihli...

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

Co máme očekávat ve školním roce 2020–21? Tento rok bude úplně diametrálně odlišný od těch předchozích. V každé učebně nás vítá barevný rozprašovač s dezinfekcí, jejíž zápach nám tyto časy bude nejspíš navždy připomínat.

Na obědy chodíme jen po ročnicích, ve vymezených časech. Do školy nejprve s rouškami jen o přestávkách, nakonec i při hodinách - a teď už opět z našich domovů v režimu online. Ze začátku jen na 14 dní ..., teď do konce měsíce října

a nám je jasné, že to bude delší, mnohem delší...

Doufáme, že vám tímto číslem čas doma zpříjemníme, a pokud byste si někdo chtěl čas doma zkrátit psaním, rádi vaše články zveřejníme (pište na studentrevue@gmail.com).

Za celou redakci vám přejeme, ať tento čas v relativním klidu, a hlavně ve zdraví zvládnete, a budeme se těšit, až chodby naší školy zase ožijí.

Příjemné počtení a na viděnou!

JAKUB ŠKVRNA

šéfredaktor

NAJDETE NÁS ONLINE!

Buď na adrese <https://joom.ag/lffc> nebo v aplikaci Joomag na Google Play pod heslem „Student Revue“.

**STUDENT
REVUE**

STUDENTSKÝ MAGAZÍN STUDENT REVUE ● ČÍSLO ZÁŘÍ-ŘÍJEN 2020

✉ studentrevue@gmail.com, Šéfredaktor: Jakub ŠkvRNA, Redaktoři: Kateřina Horáková, Sofie Anna JaneboVá, Karolína Soukupová, Adéla Šafránková, Grafická úprava: Filip Janeček, Přispěvatelé: prof. Futtera, Tomáš Kratochvíl, Barbora Smolková, Lucie Hamanová, Eliška Louková, Alina Maksimchiková Konzultace: Mgr. Věra Janečková

**STUDENT
REVUE**

Zachráněný mravenečník

V tuto chvíli nastává v Amazonii suché období, kterého zemědělci využívají ke zřizování požárů, aby tak vytvořili prostor pro pastviny. Plameny jsou nepředvídatelné a zasahují i do neočekávaných oblastí, následkem čehož byl poraněn i tento mravenečník, který si nyní užívá odдыхu v domě příslušníka Státní environmentální policie.

Porto Velho

BRAZÍLIE

[HTTPS://WWW.REUTERS.COM/STORY/THE-MISSION-TO-SAVE-THE-AMAZON-ANIMALS](https://www.reuters.com/story/the-mission-to-save-the-amazon-animals)

VZPOMÍNKA NA COVID

Zkuste si na chvíli představit, že bychom měli možnost se se strojem času přenést z této bláznivé doby do budoucnosti.

TEXT: **Sofie Anna Janebová 3.0**

POJEM KORONAVIRU TEHDY NEBYL PRO VĚDECKÝ SVĚT NIC NOVÉHO. O KORONAVIRECH SE VĚDĚLO, ŽE JE TO ROD VIRŮ, KTERÉ NAPADAJÍ A PŘENÁŠEJÍ SE HLAVNĚ MEZI ZVÍŘATY.

Ne jenom o rok nebo dva. Budme trochu troufalejší a zamysleme se, jak bude vypadat třeba rok 2078. Jak se asi v tak vzdáleném roce bude vzpomínat na dnešní dobu? Doopravdy to samozřejmě nemůže vědět nikdo, popustme ale uzdu své fantazii a představme si, že můžeme naslouchat rozhovoru, který by se mohl někdy v roce 2078 odehrát.

„Hele, Kai,“ zavolala Lea na svého bratra, zatímco si kontrolovala domácí úkoly, „my máme přeci mít na zítra ten referát na dějepis!“

„No jo vlastně,“ vzpomněl si Kai. „A jaký máme téma?“

„Přece první vlna té pandemie,“ připomněla mu Lea.

„Jo, tak to je v pořádku,“ oddechl si Kai. „Vytáhneme starý mámin deníček, mrkneme, co tam o tom má, a zpatláme z toho referát.“

„Tak jestli to zamýšlíš takhle, tak ti budu nucena hodně rychle zkazit krásné iluze o jednoduchém referátu,“ namítla jeho sestra. „Máme totiž na to téma udělat rozhovor s pamětníkem.“

„To si snad ze mě děláš legraci!?“ vykulil Kai oči místo na obrazovku na Leu. „To máme jít teď v půl sedmé klepat na dveře nahodile vybraným lidem a ptát se: ‘Dobrý den, nezažil jste náhodou osobně onu pandemii koronaviru? A nemohl byste nám o ní něco povědět?’ Tak do toho mě fakt nikdo nedokope.“

„Taky že nepůjdeme klepat na dveře náhodně vybraným lidem, ale půjdeme za

babičkou Sárrou,“ zvedla se Lea a už táhla svého bratra za sebou směrem k pokoji babičky Sáry, která naštěstí bydlela ve stejném domě jako Kai a Lea. Za chvíli už seděli u babičky u kuchyňského stolu.

„Ale to víte, že vám o tom něco povím, i když to bude docela na dlouho. Pořád si to ještě dobře pamatuji. Když to všechno začalo, bylo mi asi tak jako Kaiovi. Pojem koronavir tehdy nebyl pro vědecký svět nic nového. O koronavirech se vědělo, že je to rod virů, které napadají a přenášejí se hlavně mezi zvířaty. Už předtím se ale našly dva druhy, které se přenesly na člověka a způsobily i vážnější následky. Byly to viry s názvem MERS a SARS. Celá ta bláznivá situace začala, když byla Světová zdravotnická organizace, tedy WHO, 31. ledna 2020 oficiálně informovaná o tom, že v čínském Wu-chanu se objevil nový neznámý virus, a to právě jeden z koronavirů. Ve Wu-chanu se ale tento konkrétní druh koronaviru šířil už v listopadu 2019.“

„Babi, ale proč se o COVIDu dozvěděla WHO až v lednu, když už byl v Číně dva měsíce předtím?“

„Viš, v Číně tehdy vládla komunistická strana a ta si opravdu nepřála, aby se o novém viru bavil celý svět, a tak o něm sama samozřejmě neinformovala. A kdokoliv o něm šířil informace na internetu, byl sledován a v nejednom případě poté i pohřešován a jeho články nebo jiné informační zdroje byly prohlášeny za bludy.“

„No teda...“ povzddechla si Lea. ▶

JAKÁ BYLA SITUACE V ČESKÉ REPUBLICĚ? ZE ZAČÁTKU AŽ PŘEKVAPIVĚ DOBRÁ.

VĚTŠINA LIDÍ SI MYSLELA, ŽE TO BUDE MAXIMÁLNĚ NA PÁR DNÍ NEBO TÝDNŮ, NAKONEC JSME ALE NA POČÍTAČÍCH ZŮSTALI AŽ DO KONCE ŠKOLNÍHO ROKU.

„Takhle mlžit o nebezpečí před světem, to je něco!“

„Tohle mlžení mělo taky pro celý svět strašné následky,“ souhlasila s ní babička. „Čína totiž ve stejné době, kdy popírala veškerá obvinění ohledně zatajování nového neznámého viru, vykoupila ze světa většinu ochranných pomůcek, například respirátory, takže pak svět neměl na skladě skoro žádné. A narychlo je vyrobil, když se koronavirus nakonec opravdu do celého světa rozšířil, to nebylo vůbec jednoduché. Něco podobného se ale stalo i v České republice. Když už bylo hororových zpráv o COVIDu tolik, že to stačilo na davovou paniku a ze dne na den byly najednou zásoby roušek v lékárnách naprosto vyprodané. Některé zdroje ale říkaly, že roušky nevykoupili jen COVIDem zpanikaření Češi, ale také Číňané. Pak ale díky tomu nastala podivná situace. Když na začátku března přišlo od české vlády nařízení, že občané mají povinnost nosit roušky, roušky v obchodech nebyly, a pokud ano, pak jen v minimálním množství.“

„To je přece nemožný, ne?“ ozval se znovu Kai. „To jste vážně dostali nařízení nosit něco, co není k dostání? Jak jste to dělali, když jste je nestihli koupit?“

„Jednoduše, Kai. Začali jsme je vyrábět.“ Kaiovi spadla překvapením brada. „Vyrábět?!“ vyvalil oči. „To jste měli doma továrnu nebo co?“

„Ale ne,“ zasmála se babička Sára, zatímco Lea rukou přitlačila Kaiovi spodní čelist zpátky nahoru.

„Továrny jsme vážně neměli, ale většina rodin měla šicí stroje. Na internetu lidé začali sdílet způsoby, jak si takovou roušku ušít, a kdokoliv měl chuť, čas a šicí stroj, mohl jich doma několik vyrobit, a pokud už zajistil sebe a své blízké, mohl je věnovat do nemocnic, škol nebo domovů důchodců.“

„Ahá...“ pochopil konečně Kai. „Takže jste si vlastně navzájem pomohli. Ale to se třeba žádné firmy nepokusily začít roušky vyrábět? Ani někde ve světě?“

„Samozřejmě že ano, ale než se to všechno domluvílo, objednálo a tak, to už bylo rychlejší je začít vyrábět ručně. Ale měli jsme okolo toho takovou podivnou záhadu. Moc se totiž neví, jak to bylo s českými výrobci roušek a vládou. Některé zdroje tehdy psaly, jak vláda a Ministerstvo zdravotnictví podporují české výrobce roušek, objednávají od nich veškeré potřebné ochranné prostředky proti viru a jak jsme jako Česká republika soběstační. Jiné zdroje si ale stěžovaly, jak vláda objednává roušky a respirátory z Číny a Ameriky...“

„Proč z Číny? Ta přece nic neměla!“ vyprskl Kai, už se nestačil zarazit.

„Původně neměla, ale určitě si pamatuješ, že potom je přece ze světa vykoupila,“ odpověděla mu babička Sára. Kai přikývl.

„No a pak, když už jich měla dost a taky se je jako jeden z prvních států, naučila i sama vyrábět, mohla je zase světu prodávat zpět.“

„Ach jo,“ povzdechla si Lea. „No a co teda říkaly ty jiné zdroje?“

„Říkaly, že vláda objednává pomůcky jen z Číny a Ameriky, a pokud se je pokusí kontaktovat nějaký český výrobce, vláda dělá `mrtvého brouka`. Kdoví, jak to tehdy bylo?“ pokrčila babička Sára rameny.

„Tak roušky a ochranná zařízení bychom měli probrané,“ vyškrtla si Lea ze svého malého seznamu první položku a přečetla druhou. „Jak to třeba vypadalo s šířením infekce? Jaká byla situace v České republice?“

„Ze začátku až překvapivě dobrá,“ odpověděla jí babička Sára. „Hodně dlouho jsme si udrželi minimální počet nakažených a skoro žádná úmrtí. Tyto výsledky, tedy ta `čísla`, jak se tehdy laicky říkalo, byly chvályhodné hlavně kvůli rychlosti zavedených opatření, jako uzavření hranic, omezení možnosti scházet se ve velkém počtu, povolena byla ze začátku například jen setkání do 100 přítomných a samozřejmě jsme museli nosit roušky. Opatření se postupně měnila, a to ne vždy zcela logicky, byla v tom samozřejmě i politika, ale rouška, dezinfekce a vzdálenost dva metry od každého člověka se nám staly na jistou dobu pevnou součástí života. A samozřejmě i karanténa. Ten den, kdy byla zavedena, si pamatuji jako včera. Ráno 10. března jsme normálně šli do školy, a když jsme se vraceli, věděli jsme, že zítra zůstaneme všichni doma, ale co bude dál, nikdo netušil. Postupně se školy a my všichni studenti a žáci začali učit „učit se na dálku“. Většina lidí si myslela, že to bude maximálně na pár dní nebo týdnů, nakonec jsme ale na počítačích zůstali až do konce školního roku.“

„Páni,“ ozval se Kai, „to bych chtěl taky. Půl roku prázdnin a nicnedělání!“

„Takhle to ale nebylo, Kai!“ ozvala se rychle babička. „Výuka normálně pokračovala! Přes internet jsme se všichni připojili do virtuálních učeben a tam nám učitelé posílali práci. Tu jsme museli do určitého termínu splnit a do učebny odevzdat, buď jako fotografii nebo textový soubor. A mnozí z učitelů také začali organizovat hodiny přes komunikační aplikace, jako byly třeba Meet nebo Skype. Samozřejmě, že styl výuky byl o něco uvolněnější, ale rozhodně jsme jen tak půl ➤“

TEHDY BYLA
VÝUKA NA
DÁLKU NĚCO
NAPROSTO
NOVÉHO, VŠEM
DOST DLOUHO
TRVALO, NEŽ SI
NOVÝ VÝUKO-
VÝ SYSTÉM
ZAUTOMATIZO-
VALI.

roku neseděli s rukama v klíně. Ale i kdyby někdo měl míň práce než volného času, učitel by to nepřiznal, to dá rozum.”

„Nechci vypadat jako rejpal,” ozval se znovu Kai, „ale vždyť online výuka je něco naprosto běžného. Třeba když je nemocný šprt Oliver z naší třídy, normálně se připojí a je to!”

„Nezapomeň ale, Kai, že COVID přišel před 58 lety,” namítla babička. „Tehdy byla výuka na dálku něco naprosto nového, všem dost dlouho trvalo, než si nový výukový systém zautomatizovali.”

„A co třeba kroužky? Ty se zrušily, nebo se to taky nějak vyřešilo?” zeptala se Lea na další bod ve svém seznamu.

„Záleželo na druhu kroužku. Například hudební hodiny se jednoduše udělaly jako videohovor, i když kvalita zvuku a výuky vůbec byla zrovna v tomto oboru přes internet velmi zkreslená. Sportovní kroužky mohly svým členům zadávat cvičení přes sociální sítě, například: „Běžte si zaběhat nebo zajezdit na kole.“ To ale bylo možné až po lehkém uvolnění karantény, samozřejmě, když už se mohlo ven. Jazyky probíhaly podobně jako klasická výuka. Když nad tím tak uvažuji, nehorší to měli

asi divadelníci a orchestrální hráči. Ti pak mohli na dálku pracovat opravdu jen minimálně.”

„Dobře, to máme další bod probrány,” odškrtla si Lea další řádek. „A teď by nás ještě zajímalo, jak jste se k tomu postavili z hlediska emočního. Byli jste spíš naštvaní, nebo jste nařízení přijímali flegmaticky?”

„Samozřejmě spíš záleželo na jednotlivcích,” zamyslela se babička Sára, „ale jako národ bych řekla, že jsme se k nové situaci postavili asi nejvíc nadneseně. Začaly vznikat hory vtipů, satirických písniček na vzniklou situaci a ani youtubeři nezůstávali pozadu. Možná i proto jsme se virem tolik nenakazili, dobrá nálada je přeci jen půl zdraví.”

„Super, to už byla poslední otázka,” řekla Lea. „Díky, babi!”

„Není vůbec zač, děti. A Kai,” zavolala babička Sára na svého vnuka, když už byly děti na odchodu, „buď rád, že jsi tu pandemii nezažil. I když jsme byli půl roku doma, rozhodně to nebyl žádný med.“ No, to tedy s babičkou Sárrou rozhodně souhlasím! A co vy? ☺ ●

STO LET SVĚT ZNÁ SLOVO ROBOT!

JAK VŠAK
POJMENOVAT
UMĚLÉ DĚLNÍKY,
KTERÍ ZASTA-
NOU VEŠKEROU
PRÁCI NA SVĚ-
TĚ, BYL DOST
VELKÝ OŘÍŠEK
I PRO TAKOVÉ-
HO GÉNIA, JAKO
BYL KAREL
ČAPEK.

TEXT: **Klára Marková** 3A

Před 130 lety se narodil český spisovatel, novinář (redaktor Lidových novin), dramatik, překladatel z francouzštiny, kritik, filozof (pragmatismus), důsledný demokrat a humanista, intelektuál a amatérský fotograf. Možná už tušíte, že se jedná o Karla Čapka, autora fantasticko-utopické hry R.U.R., ve které bylo poprvé použito slovo robot.

Hra R.U.R. byla první českou hrou, která dosáhla světového věhlasu. Již krátce po svém vydání byla přeložena do více než 30 jazyků včetně esperanta. Zazněla v ní ostrá kritika krátkozrakého jednostranného vzývání technického pokroku. Zároveň zde však zaznívá i varování před tímto patologickým

společenským nešvarem, který podle Karla Čapka nedokáže překlenout mravní společenské rozpory. Místo toho je ještě naopak může rozmnožit a přispět k jejich tragickému a nezvratnému vyhocení.

Jak však pojmenovat umělé dělníky, kteří zastanou veškerou práci na světě, byl dost velký oříšek i pro takového génia, jako byl Karel Čapek. Zprvu uvažoval o slově „labor“, zdálo se mu však příliš „papírové“, a tak poprosil o radu svého staršího bratra Josefa. „Tak jim řekni roboty,” zamumlal prý malíř se štětcem v ústech a pokračoval v malování...●

NENÍ ROUŠKA JAKO ROUŠKA!?

Roušky jsou zpět! Stejný problém ale zůstává. Jak ji mám nosit?

TEXT: **Klára Marková** 3.A

V tomto případě platí: co jedinec – to vlastní interpretace, jak udržet s módním trendem krok. Můžeme však vyzozorovat pár jistých kategorií rouškovců:

Ne tak úplně jednorázová

Po určité době začíná být rouška tak trochu vypelichaná.

třeba ze síťoviny.

2. V jednoduchosti je krása

Rouška domácí či jednorázová zakryje nos i ústa. ●

V TOMTO
PŘÍPADĚ PLATÍ:
CO JEDINEC – TO
VLASTNÍ INTER-
PRETACE, JAK
UDRŽET S MÓD-
NÍM TRENDEM
KROK.

1. „na Adama“ neboli obnažený nos

Velice rozšířeným trendem mezi všemi společenskými vrstvami je ležerní zakrytí úst s obnaženým nosem. Můžeme být rádi, že se metoda půl schovat, půl odhalit neuplatňuje i u jiných částí oděvu...

2. à la popelnice

Zdá se, že půvabná jednorázová rouška nemusí být zas až tak úplně jednorázová, ale spíše rouška vytrvalá. Po určité době začíná být sice tak trochu vypelichaná a do kadeřnictví si musela dojít pro nový, tmavší přeliv, jinak se však vůbec nezměnila. Gumičky má stále funkční! Proč ji tedy pouštět k vodě? No ne?

3. ve stylu à la čecháček

Vždy se najdou tací, kteří nový módní trend nehodlají přijmout a brání se mu opravdu zuby nehty. „Ovce s rouškami na mě házely vražedný pohled. Já se sluchátky a hledím si svého,“ popisuje klasický čecháček své zkušenosti. Hlavně by v budoucnu neměl zapomenout říct svému operatérovi, aby se s ústenkou také nenamáhal. Nebude přeci chtít, aby se mu při operaci špatně dýchalo.

1. To není fake!!!

Bohužel ani v této módní vlně si evidentně nejsou všichni rouškovci rovni. Klidně narazíte i na takovou roušku neroušku

ÚSMĚVY V LDN

Během jarního nouzového stavu jsme se spolužačkou přemýšlely, jak bychom mohly alespoň trochu pomoci.

TEXT: **Karolína Soukupová 3B**

Problém ovšem byl, že bydlíme mimo Boleslav, tudíž roznášení nákupů seniorům nebylo možné realizovat...

Myslíme si, že v této době trpí lidé hlavně psychicky, přeci jen chaos a strach ze zatím ne moc známého viru mají na lidskou mysl neblahé dopady. Když se k tomu přidal ještě zákaz návštěv nemocničních a sociálních zařízeních, nedokážeme si představit, co se honilo hlavou pacientům LDN. Řekněme si na rovinu, pro tyto lidi je osobní kontakt s rodinou jedna z nejdůležitějších chvil.

Proto jsme se rozhodly oslovit své blízké, kamarády, známé, zda by nemohli vyrobit nějaká přáníčka, obrázky, či jiné drobnůstky. Ač jsme ze začátku měly obavy, zda se nám podaří nashromáždit potřebné množství dárečků, zadařilo se.

Společně s koordinátorkou dobrovolníků KN jsme musely chvíli počkat, než nám dovolí návštěvu LDN, nicméně uvědomovaly jsme si, že se jedná o ochranu seniorů, a tak jsme braly postup Klaudiánovy nemocnice jako naprosto správný.

Obavy, jak nás pacienti přijmou tu samozřejmě byly, přeci jen už taky chtějí mít svůj klid, nicméně myšlenka, že jim zpestříme den, byla silnější. Obavy nás přešly v mžiku, kdy jsme vkročily do budovy LDN. Všichni pacienti, které jsme navštívily, si s námi povídali, vyprávěli

nám o svém mládí, o svých rodinách a za dárečky děkovali nejen slovně, ale i tím nejhezčím úsměvem. Dovolím si i napsat, že si budeme každý úsměv hodně dlouho pamatovat. Co jsme nečekaly, tak to, že tak moc potěšíme i personál a úžasné sestřičky, kterým patří velký dík za jejich dokonalý přístup.

Tímto ale naše akce určitě nekončí, do konce září probíhala podobná sbírka výrobků, tentokrát pro cca 200 babiček a dědečků, kteří slaví svátek 1. října na den seniorů. A i když je to naše třetí sbírka, nikdy nás lidé nepřestanou překvapovat, jak moc jsou ochotni se někteří zapojovat. Jako příklad mohu uvést jednu paní učitelku z mateřské školky, která je učitelkou nejen tělem, ale hlavně duší. I když nemohla s dětmi vyrábět sama, neváhala kontaktovat kolegyně a několik výrobků nám slíbila... Všichni, kteří se zapojujete do podobných sbírek, té naší, nebo se třeba věnujete dobrovolnictví si zasloužíte nejedno VELKÉ DÍKY. ●

OBAVY, JAK
NÁS PACIENTI
PŘIJMOU TU
SAMOZŘEJMĚ
BYLY, PŘECI JEN
UŽ TAKY CHTĚJÍ
MÍT SVŮJ KLID,
NICMÉNĚ MYŠ-
LENKA, ŽE JIM
ZPESTRÍME DEN,
BYLA SILNĚJŠÍ.

Návštěva LDN

Pacienti, které jsme navštívili, si s námi povídali, vyprávěli nám o svém mládí, o svých rodinách a za dárečky děkovali nejen slovně, ale i tím nejhezčím úsměvem.

EPIDEMIE MINULOSTI

Žádné chřipkové prázdniny se délkou nevyrovnaly uzavření škol v březnu 2020 z důvodu šíření nákazy koronavirem covid-19.

TEXT: **prof. Futtera**

BYLA TO DAŇ
ZA ROZVOJ
TEXTILNÍHO
PRŮMYSLU,
TOVÁRNY NA
PTÁKU ZNEČIŠ-
ŤOVALY NEJEN
JIZERU, ALE
I PODSTUPEN-
SKÝ PRAMEN,
Z NĚHOŽ SE
BRALA VODA
PRO MĚSTO.

To však neznamena, že by se škole v minulosti epidemie nakažlivých chorob vyhýbaly. Spíše naopak. Mladá Boleslav byla v 19. století nechvalně proslulá epidemiemi cholery. Byla to daň za rozvoj textilního průmyslu, továrny na Ptáku znečišťovaly nejen Jizeru, ale i Podstupenský pramen, z něhož se brala voda pro město. Rudolf Germář vyjádřil fatální důsledky epidemii lakonicky: „*Jako r. 1836., 1850., 1866., řádila zde i roku 1873 cholera a vyžádala si dva z bývalých učitelů gymnasia zdejšího za oběť, prof. Frant. Pičmana totiž a vysl. ředitele P. Čížka.*“ Šíření této choroby v říjnu 1883 zažil i tehdejší kvartán Josef Pekař: „*V Ml. Boleslavi panuje horečka, as 50 gymn. se roznemohlo. Od nás Šimek nalézá se pro tu nemoc v Bělě. Mluví se o zavření gymnasia, ale myslím, že to nebude pravda.*“ Škola však nakonec zavřena byla. Nemoci tehdy podlehl i Pekařův třídní učitel Jan Kormunda, jenž do Mladé Boleslavi přibyl teprve s počátkem školního roku. Situace se zlepšila až roku 1906, kdy začala být pitná voda přiváděna z vrtu v Chobotech poblíž hlavního

nádraží.

Počátkem října 1918 se však ohlásil další strašák – španělská chřipka. Protože se jí nakazilo až 60% žáků i několik profesorů, byla výuka přerušena. Ač to bude znít paradoxně, mnohým žákům epidemie pomohla. Studenti totiž 28. září, měsíc před vyhlášením samostatnosti Československa, odmítli na závěr mše zpívat rakouskou hymnu. Přerušeni výuky zastavilo i vyšetřování. ●

✓ Průmyslové znečištění

Továrny na Podolci a na Ptáku (1912)

HTTPS://WWW.FABRIKYCZ/POHLEDNICE/POHLEDNICE/
IMG0076-FTM

Zdroje:

Výroční zpráva státního gymnasia v Mladé Boleslavi za školní rok 1918–1919. Red. V. Řehák, Mladá Boleslav 1919, s. 26.

Rudolf GERMÁŘ, *Z dějin gymnasia mladoboleslavského*, in: Program c. k. vyššího gymnasia v Mladé Boleslavi. Red. J. J. Hradilík, Mladá Boleslav 1881, s. 3–21.

Josef HOBZEK (ed.), *Z korespondence Pekařova mládí*, in: Josef Pekař. O jeho mládí, životě a odkazu. Red. J. Hobzek, Turnov 1941, s. 35–109.

ROZDÁVAT RADOST - JE TO NAKAŽLIVÉ!

Byť se někomu může zdát, že do Vánoc ještě nějaký ten pátek zbývá, nenechme se časově zaskočit první adventní nedělí.

TEXT: **Karolína Soukupová 3.B**

ZANEDLOUHO
BUDE SPUŠ-
TĚNA JEDNA
AKCE: BUDEME
SBÍRAT DEKY,
HRNÍČKY, PO-
NOŽKY I POLŠ-
TÁŘKY.

Všichni víme, že Vánoce nejsou o materiálních pozornostech, ale o setkání se s našimi nejbližšími. Letos budou svátky klidu a míru jiné a záleží jen a pouze na nás všech, jaké si je uděláme.

Ovšem jsou lidé, staří lidé, kteří nemají to štěstí a vánoční svátky nemohou trávit se svou rodinou... Já osobně si tento čas bez rodiny neumím a ani nechci představit. Ale pacienti ONP při Klaudiánově nemocnici budou muset tyto dny strávit sami s personálem mezi čtyřmi stěnami svého pokoje... Na prostředí bohužel měnit nic nemůžeme, ale můžeme se jim postarat o nezapomenutelné svátky. Zanedlouho bude spuštěna jedna akce: budeme sbírat deky, hrníčky, ponožky i polštářky. Vše, o co si klienti Ježíškovi napsali... Pomozte s námi Ježíškovi splnit jejich skromná přání a udělat radost - ze zkušenosti vím, že tam lidé nechodí jen na týden... Tráví tam třeba i více než půl roku a věřte mi, že krásný hrníček, nebo teplé ponožky jim nejen rozzáří oči, ale navíc je i skutečně zahřejí.

P.S.

Sledujte webové stránky, facebook i instagram školy, za chvíli se tam o téhle akci dozvíte více.

Děkujeme. ●

EDUCATION IN CORONA TIMES

The impact of coronavirus on the education system

TEXT: **Lucie Hamanová** 3.B, **Eliška Louková** 5.O,
Barbora Smolková 3.C, **Tomáš Kratochvíl** 3.B.

Affected by the crisis

One of the biggest groups of people that got affected by coronavirus are students, whereas many of them nowadays suffer from lack of good education..

Jelikož se vyšší gymnázium od 5. října ocitlo v online režimu vzdělávání (nižší gymnázium ho následovalo o 14 dní později), každý z nás teď musí zaujmout postoj, jak v novém systému fungovat.

Něco se ukazuje jako neskutečně únavné, něco jako nosné, na něco jsme byli zvyklí, po něčem se nám stýská ... Přeposíláme tedy několik úvah.

TEXT: **Lucie Hamanová 3B**

SURE, IT HAS SOME NEGATIVES, BUT IN GENERAL I LIKE BEING FLEXIBLE WITH MY ACTIVITIES.

Because of the pandemic, all students, including me, had to learn at home. In March it was a mess. Teachers were sending us lots of work and we students were confused and didn't know what to start with. As time went by, we adopted to the situation and it started to feel almost like our second nature. What is it now like?

The worst thing about this situation for me is not seeing my friends so often. Not only my schoolmates but also my friends I was seeing after school. Since I live in a village it's very hard for me to get to Mladá Boleslav after my online classes. Other bad thing about this way of studying are the upcoming tests after we

get back.

On the other hand, school itself is way better for me this way. I'm able to get up later, I can make myself good food, exercise whenever I want. All in all, I have more time for myself. After school I'm already at home and I'm able to do other stuff I usually don't have time to do.

All things considered, I prefer school online. Sure, it has some negatives, but in general I like being flexible with my activities. People I'd like to see I meet anyway. Even though I prefer studying online I still look forward to coming back to school. Why wouldn't I? I'm used to go to school for 12 years.

TEXT: **Tomáš Kratochvíl 3A**

ONE SOLUTION WOULD BE TO START VIRTUAL REALITY SCHOOLS BUT THAT WOULD BE QUITE EXPENSIVE.

One of the biggest groups of people that got affected by coronavirus are students, whereas many of them nowadays suffer from lack of good education. This brings us to the question how and where should teachers make a change. Or isn't the problem caused partially by students themselves?

I would like to start with the pros of the online classes. Since there is barely anything similar to the normal form of studies, plenty of teachers found new interesting ways to teach such as projects, fun activities or even bought a graphic tablet and made the learning easier. Even pupils had to change their daily habits – they have to start their days by simply starting their pc or phones. Another difficult thing for them is that they need to learn by themselves.

Nevertheless, many of them failed at adjusting their ways of teaching which resulted in a downfall of their lessons. But it isn't always their fault, young people took opportunity and loads of them made holidays from the crisis. You would find them sleeping, playing games or not even participating in the studies. And it's impossible to achieve their interest.

So, is there any way to optimize studies in corona times? One solution would be to start virtual reality schools but that would be quite expensive. The cheaper one is to make the lessons enjoyable for both sides, find solutions to make this situation more enjoyable and not fall behind. We are in this together.

TEXT: **Barbora Smolková** 3.c

IF PEOPLE
DON'T WANT TO
STUDY, IT'S JUST
THEIR DECISION
AND THE LACK
OF OBLIGATORY
SCHOOL VISITS
WON'T SAVE
THEM IN THEIR
FUTURE.

Corona virus has definitely made us shift our decisions and latest plans. It has made a drastical difference in our day to day lives and one of the things, that has been attacked is our school system. My opinions are based on my own experience and that's why I'm mostly going to talk about how the Czech Republic has dealt with educating young adults during these tough times.

At first it seemed like a good solution to close schools in March of 2020, but it was definitely unexpected for all of us. It only took around 2 weeks for the Coronavirus to appear in the Czech Republic and turn our lives upside down. People were fired from their work, kids switched to a distant education, which seemed like the way to go, but it appeared that it had only worked for people who were actually in to keep learning.

During the summertime, people were able to take masks off, travel again and they kept living freely, which we all thought would lead to a devastating increase of infected people, but our government stated, that they think the virus is almost gone.

In September, we all went to school again and continued living our lives just like we were used to, before the virus came. Unsurprisingly, the numbers of infected and ill people started increasing again, this time drastically, due to the daily mixing of people meeting at work, at schools and during freetime activities. Finally, the government had started doing something and their decisions lead to closing schools

again, this time, the distant education being obligatory.

I think that that's the way to go these days. Most of us are going to be self-educating anyways, when we, if we, attend universities..

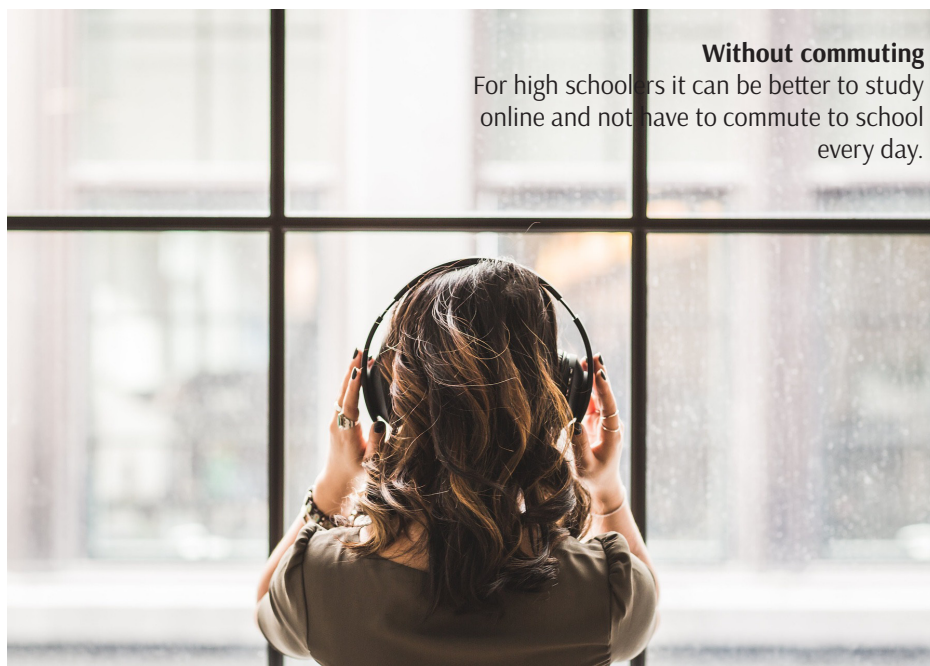
For high schoolers it can be better to study online and not have to commute to school every day, if they're interested in learning and educating themselves. For younger kids, it can be the complete opposite, since they're not really able to study by themselves and they can be a burden to their parents, because they have to get their work done too.

For older students it's not really an obstacle to study online, because they know what's important and what's not and what needs to be done, to be able to get good grades and make it to their dream university.

If people don't want to study, it's just their decision and the lack of obligatory school visits won't save them in their future.

For younger students it can be a bit harder, since they don't really know how to study themselves and they need some adult to take a look at them once in a while.

In my opinion, school during corona times should be online for older students and for younger students there should be a way to go somewhere, where there would be teachers – at least once a week with kids divided to little groups.

Without commuting

For high schoolers it can be better to study online and not have to commute to school every day.

TEXT: **Eliška Louková 5.0**

OUR EDUCATIONAL SYSTEM IS BASED ON MEMORISATION AND REGURGITATING INFORMATION IN A TEST-BASED ENVIRONMENT.

With few exceptions, schools are now closed worldwide. Classes have gone online, and schooling is way different now. We are experiencing a radical change, but we must adapt. I think normal school is much better than online. In my opinion, most of the online classes are tedious and I'm bored even with my favourite subjects. Sometimes I feel out of energy and not able to focus.

I asked my friend what she thinks about online schooling. This type of learning is better for her. Even though she would like to change our way of learning to be more engaging. She loves the fact that she doesn't have to get up as early as usual. You can do the assignments whenever you feel like doing them. She can cook and eat the meals that she likes. If there wasn't coronavirus, she could also see her friends in person after school.

Our educational system is based on memorisation and regurgitating information in a test-based environment. Since coronavirus is there, and we are stuck at home by our computers, the way we are learning has to change. You can search nearly everything up on the internet.

So, we need to start learning (and rearrange tests) by analysing information, being creative and using soft skills because this is what we'll need in our future lives.

I know it might be complicated, especially in these times, but some of our classes are like that, and that's great!

To sum up, nowadays we have a chance to move from a traditional system based on memorisation to more creative one. So, let's do it! ●

ADAPTAČNÍ KURZ

První ročníky se adaptovaly... Od 2. 9. do 4. 9. se uskutečnil adaptační pobyt v Drhlenách.

FOTOGRAFIE: **Mgr. Michal Bělka**

Společný nástup
Všechny čtyři třídy se sešly, aby obdržely instrukce.

Závěrečná soutěž
Jedno ze stanovišť tzv. Vorváčky.

Tým
Snažíme se o spolupráci.

Husím krokem na Kost
Cítí občerstvení
v podhřadí.

Poslední den
Není důležité vyhrát.

Návrat z Kostí
Prubířský kámen kvality
bot.

Koála
Oddechové
stanoviště
"Vorvávačky".

INTERVIEW S PANÍ PROFESORKOU VLADĚNOU FLORIÁNOVOU

Paní profesorka Vladěna
Floriánová učí na Gymnáziu
Dr. Josefa Pekaře druhým rokem.

TEXT: **Klára Marková 3.A**

Nejprve navštěvovala základní školu v Jičíně, pak Lepařovo gymnázium též v Jičíně. Vysokou školu absolvovala na Technické univerzitě v Liberci. Zde vystudovala Fakultu přírodovědně humanitní a pedagogickou, aprobaci český jazyk a výchovu k občanství.

1) Jak vzpomínáte na Vaše školní léta?

Na svá školní léta vzpomínám s láskou, s pocitem toho, že jsme víceméně vždy byli výborná parta a dokázali jsme si v rámci třídního kolektivu vypomocet a drželi pospolu.

2) Co vás přivedlo k učitelké profesi? Bylo stát se učitelkou/profesorkou vždy Vaším přáním?

Bylo. Měla jsem jasno už od páté třídy, že se chci stát učitelkou. Pouze jsem nevěděla, jestli chci učit na prvním nebo druhém stupni. Později jsem však zjistila, že mé hudební a výtvarné nadání neodpovídá požadavkům, které by měla splňovat učitelka prvního stupně. Výběr jsem pak tedy už měla jasný, že se stanu druhostupňovou, popřípadě středoškolskou učitelkou.

3) Co máte na své práci nejraději?

Nejraději mám komunikaci s vámi studenty/žáky, která je přínosná. Mám radost z toho, když studenty hodina baví a když odchází s pocitem, že se něco naučili a že hodina pro ně byla přínosná. To je pro mě nejdůležitější.

4) Vyučujete český jazyk a základy společenských věd. Proč jste si vybrala právě tyto aprobace?

Odmala jsem měla ráda český jazyk. Vždy mi byl bliž než technické a přírodovědné předměty. Výchova k občanství mi de facto připadla k té češtině takovým jasným předmětem, protože je to humanitní předmět, který se zabývá kulturním děním, ale zároveň i historií. Zaujala mě tím, že je to takový interdisciplinární předmět, který shrnuje poznatky z jiných oborů.

5) Od září jste i třídní profesorkou 5.O. Je 5.O vaše první zkušenost s třídnictvím? V čem se změnila náplň vaší práce?

Má první zkušenost s třídnictvím to není. Byla jsem již třídní na základní škole, kde jsem pracovala předtím, než jsem přišla na Gymnázium Dr. Josefa Pekaře. Tam jsem byla třídní dva roky. Na předešlé škole bylo třídnictví úplně o něčem jiném, než je teď tady se třídou 5. O. Tato třída, podle mého názoru, je za odměnu. Mám pocit, že jsme si neskutečně sedli. Vyjdeme si vstříc, jsme k sobě milí, hodní, zároveň se dokážeme i zasmát. Všichni víme, že máme nějaká pravidla, která bez problému dodržujeme.

Nevidím žádnou změnu oproti své dosavadní činnosti. Jestli mám zapsat absenci, tak to nevnímám jako nějakou nadměrnou zátěž, která by mě omezovala v jiných činnostech. ➔

NEVIDÍM ŽÁDNOU ZMĚNU OPROTI SVÉ DOSAVADNÍ ČINNOSTI. JESTLI MÁM ZAPSAT ABSENCI, TAK TO NEVNÍMÁM JAKO NĚJAKOU NADMĚRNOU ZÁTĚŽ, KTERÁ BY MĚ OMEZOVALA V JINÝCH ČINNOSTECH.

MYSLÍM SI, ŽE
VE VĚTŠINĚ
Z VÁS DŘÍMÁ
TOUHA PO
VZDĚLÁVÁNÍ,
A PROTO JSTE
SI VYBRALI
GYMNÁZIUM.

NA ZÁVĚR
MÁM TAKOVÉ
ÚSLOVÍ: „ŽIJTE
TAK, ABYSTE
JEDNOU, AŽ
BUDETE STAŘÍ,
NIČEHO NELITO-
VALI.“

6) Od studentů jste byla nominována na cenu Ámos za naši školu. Co pro Vás toto ocenění znamená?

Pro mě to ocenění znamená velmi mnoho. Bylo to absolutně nečekané, a to doslova. Když jsem se to dozvěděla, tak mohu říct, že jsem se při té poradě, kterou jsme zrovna měli, doslova rozbřečela. Byl to šok. Vyhrát něco takového po půl roce na škole. Zároveň to pro mě byla taková satisfakce, protože škole věnuji opravdu velké množství času. Tím, že jste mě, vy, studenti, nominovali, tak je to pro mě obrovské dík, že svou práci dělám dobře, že vám to takhle vyhovuje. V neposlední řadě je to pro mě obrovská zpětná vazba.

7) Máte už ocenění doma?

Ocenění jsem si ještě nevyzvedla, protože nejdříve bylo slavnostní předávání zrušeno, kvůli jarnímu nouzovému stavu. Ve středu (23.9. pozn. red.) se mělo konat druhé slavnostní předávání. Vzhledem k momentální situaci na gymnáziu s covidem a karanténami, jsem v rámci bezpečnostních pravidel na Magistrát města Mladá Boleslav ocenění převzít nešla. (Zlatý Ámos nakonec čeká na paní prof. ve škole – pozn. red.) Ocenění si buď nechám ve škole, nebo si ho vystavím doma v pracovně. Moc to pro mě znamená.

8) Jaký by měl podle Vás být ideální student?

Za mě je ideální student takový, který dokáže jednat fěr. Dokáže uznat, že nemá pravdu, dokáže se včas omluvit a zároveň to samé dodržuji i já. Ví, že když udělám chybu nebo se spletu, tak to dokážu uznat. Všichni jsme jen lidé, jsme omylní. Myslím si, že základem dobrých vztahů s lidmi je nejen důvěra, ale i schopnost uznat, že nemám pravdu a schopnost reagovat na připomínky druhých.

9) Co ráda děláte ve volném čase?

Když je pěkné počasí, tak ráda chodím na procházky kolem Jičína, kde bydlím. Ráda podnikám vysokohorské túry, které mě velice naplňují. Na horách mám ráda klid, ticho a nedotčenou přírodu, která mě nabíjí. Pokud nemohu cestovat, tak si ráda přečtu zajímavou knížku nebo zajdu do divadla. V zimě ráda lyžuji, popřípadě ráda chodím bruslit ven na rybník. V neposlední řadě bych zmínila jízdu na kole. Ráda jezdím na prodloužené

víkendy s kolem, na Moravu, na Vysočinu.

10) Jaká je vaše nejoblíbenější knížka nebo autor?

Nemám nejoblíbenějšího autora ani nejoblíbenější knížku. Já jsem ten typ čtenáře, který rád čte takové ty klasiky. Na druhou stranu si ráda přečtu i knižní novinky, které jsou dostupné na knižním trhu nebo i v knihovně. Poslední knížka, kterou jsem četla, se jmenovala To prší moře od Radky Třeštíkové. Musím říct, že na to, jak byla knížka propagována, mě úplně neoslovila.

11) Proč podle Vašeho názoru není klasická literatura mezi studenty příliš populární?

Myslím si, že právě kvůli tomu, že jsou zaškátulkovány do kánonové povinné četby. Tato skutečnost většinou studenty už dopředu od četby odradí, což mě mrzí. Myslím si, že na klasických dílech se nachází nejen hodně pravdy, úsilí, ale i umělecké snahy a schopnosti předat, ať už lásku k jazyku nebo schopnost vyjádřit slovy, větami soudobý problém.

12) Chtěla byste něco vzkázat studentům?

Chtěla bych vám vzkázat: neměňte se, zůstaňte takoví, jací jste, zůstaňte takovými hloubavými jedinci. Myslím si, že ve většině z vás dřímá touha po vzdělávání, a proto jste si vybrali gymnázium. Na závěr mám takové úsloví: „Žijte tak, abyste jednou, až budete staří, ničeho nelitovali.“ ●

HRANICE MEZI ODVAHOU A ŠÍLENSTVÍM

Poruší vyladěný systém může i jen jeden pouhý odvážlivec a celá záchranná operace je přerušena.

TEXT: **Alina Maksimchiková 8.0**

Zvykli jsme si, že šílence vidíme jen ve filmech o psychiatrických léčebnách, nanejvýš na některého zatoulaného narazíme venku. Ale co když vás přesvědčím, že je jich mezi námi mnohem víc, než si myslíte?

Už od dětství je nám vnučována myšlenka, že odvážní jsou princové zachraňující princeznu, kteří obětují vlastní štěstí pro dobro druhých. Mnohdy za to platí svým vlastním životem. Copak to není výše zmiňované šílenství?

Pro mě je každý nepromyšlený, riskantní a mnohdy hloupý čin šílenstvím. To nám dokazuje i praxe. Pokud se nacházíte v letadle a dochází k nějakému život ohrožujícímu stavu, pokyny jsou jasné. Nejdříve nasadíte kyslíkovou masku sobě, a až pak pomůžete svému dítěti. A pokud to porušíte a budete se nejdřív snažit zoufale zachraňovat ostatní, nebude z vás odvážný hrdina, nýbrž šílený „blbec“, který ohrozil sebe i dítě, a nijak mu tím nepomohl.

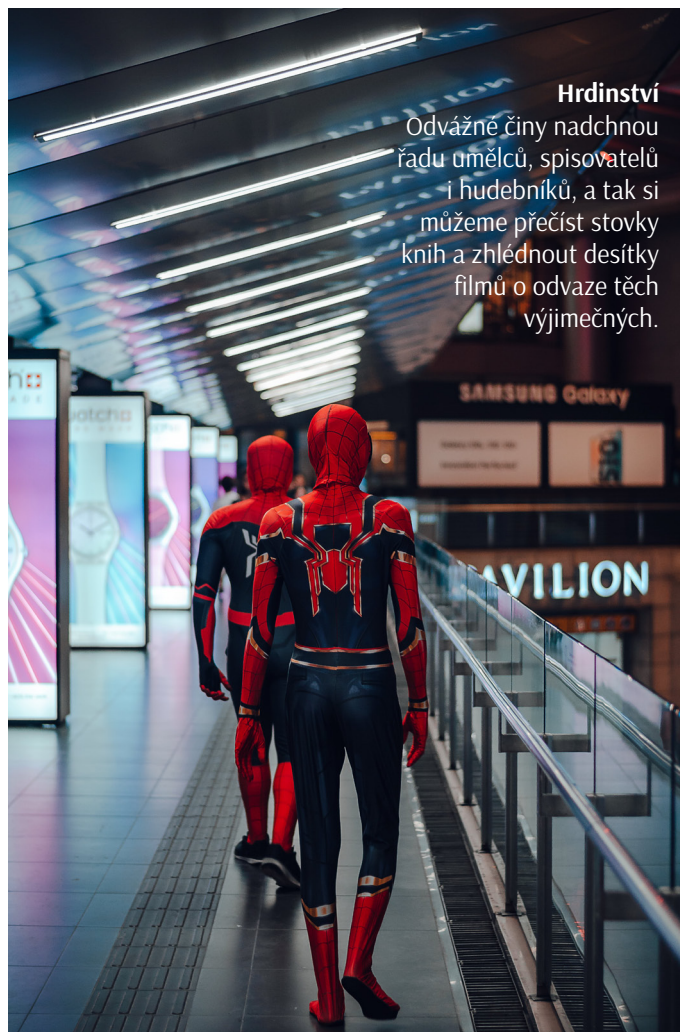
Na druhou stranu je mnoho případů, kdy taková „hloupost“ někomu život zachránila. Při různých přírodních katastrofách či teroristických útocích si lidé pomáhají navzájem, riskují své životy. Takové odvážné činy pak nadchnou řadu umělců, spisovatelů i hudebníků, a tak si můžeme přečíst stovky knih a zhlédnout desítky filmů o odvaze těch výjimečných, kteří svým šílenstvím zachránili stovky dalších.

Nedělejme však z výjimek pravidlo. Každý nepromyšlený čin nám přináší určitý risk. A vaše odvaha nemusí být vždy vhod a může vám i ostatním naopak

ublížit. Pro většinu krizových situací jsou už připraveny bezpečnostní postupy, které jsou vytvořeny specialisty a jsou osvědčené. Poruší tento vyladěný systém může i jen jeden pouhý odvážlivec a celá záchranná operace je přerušena.

Je tedy dobré „hrát si na hrdinu“, ale vždy se zamyslete, zda váš čin opravdu bude stát za to a nebude jen jedním z projevů šílenství. ●

NA DRUHOU STRANU JE MNOHO PŘÍPADŮ, KDY TAKOVÁ „HLOUPOST“ NĚKOMU ŽIVOT ZACHRÁNILA.

Hrdinství

Odvážné činy nadchnou řadu umělců, spisovatelů i hudebníků, a tak si můžeme přečíst stovky knih a zhlédnout desítky filmů o odvaze těch výjimečných.

MÁTE UŽ DOČTENO? POKUD ANO, BUDEME MOC
RÁDI, KDYŽ ČASOPIS VRÁTÍTE NA ŠKOLNÍ PARA-
PET, ABY SI HO MOHL PŘEČÍST I NĚKDO JINÝ.
DĚKUJEME!

STUDENT
R E V U E